

*Creșterea Limbii Românești*

-fondată în anul 2013, odată cu Legea  
ZILEI NAȚIONALE A LIMBII ROMÂNE

**„Gheorghe Mihailiuc — 90 de ani de la naștere”**

**Societatea pentru Cultura Românească „Mihai  
Eminescu” din regiunea Cernăuți,**

**Complexul de Instruire și Educație Dimca, Familia Elena și Ioan Zaharia au  
organizat sâmbătă, 14 martie 2015, serata literară**

***„Gheorghe Mihailiuc — 90 de ani de la naștere”***



**Cu acest prilej în curtea școlii din Dimca a fost dezvelită și sfințită o stelă în memoria lui Gheorghe Mihailiuc. În incinta școlii a avut loc un moment literar consacrat evenimentului. Reproducem evocarea făcută de Margareta GOLOVATA, profesoară la CIE Dimca:**

**La 13 martie 1925 la Trestiana, județul Storojineț (astăzi satul Dimca, raionul Hliboca) a văzut lumina zilei Gheorghe Mihailiuc. Părinții lui – Ion și Maria Mihailiuc – au fost țărani înstăriți, cu frumoase tradiții duhovnicești și cărturărești.**

**Ei au altoit în sufletul micuțului Gheorghe așa sentimente ca: omenia, onoarea, cinstea, corectitudinea și, nu în ultimul rând, dragostea față de carte. De atâta, după absolvirea școlii de șapte clase din sat, în anul 1941, părinții și-au dat copilul să-și continue studiile la Liceul Teoretic „Regele Ferdinand” din Storojineț.**

**În perioada anilor de liceu Gheorghe s-a dovedit a fi un elev sânguincios, muncitor, disciplinat. El însușea cu deosebit succes obiectele studiate. Tot în anii de liceu a hotărât să-și continue studiile. Profesia pentru care a optat a fost cea de dascăl, iar dragostea sa nemărginită față de copii l-a făcut să devină student la școala pedagogică de la Cernăuți. În anul 1949 după absolvirea acestei instituții, cu notă maximă la purtare, obține profesia de învățător de clasele primare.**

**În perioada de după război se simțea o criză acută de cadre didactice. Odată cu intrarea armatei sovietice pe teritoriul ținutului natal, mulți intelectuali s-au retras, împreună cu armata română pe teritoriul României. În calitate de profesori și învățători școlari au început să activeze absolvenții liceelor. Asemănătoare a fost și soarta domnului Gheorghe Mihailiuc. La 15 mai 1945 a fost încadrat pe tărâmul pedagogic la școala medie din satul natal Dimca, ca învățător de clasele a 5-a și a 7-a. Anume din această cauză, dumnealui a absolvit școala pedagogică la secția fără frecvență.**

**Setea de cunoștințe și focul dragostei pentru limba și literatura maternă îi zburciumau mereu sufletul. Ca urmare, Gheorghe Mihailiuc a absolvit încă două instituții superioare de învățământ: în anul 1955 – Institutul Pedagogic de Stat din Cernăuți, specialitatea limba și literatura moldovenească.**

**Iar în anul 1959 – Institutul Pedagogic de stat „ Alecu Russo” din Bălți, la aceeași specialitate.**

**Încă din tinerețe, Gheorghe Mihailiuc nu a putut accepta ideologia marxist-leninistă. Și, spre deosebire de alții, avea curajul să vorbească deschis pe această temă. Nu întâmplător, valorile vieții l-au purtat dintr-o școală în alta. Însă fiind o persoană cultă, cu o cultură înaltă, cu un spirit al dreptății și tovarășiei puternic dezvoltat, fiind un pedagog, care, mai presus decât orice, pune dragostea față de copii, neuitând de cerințe, el a fost primit cu brațele deschise peste tot: colegii îl stimau și îl prețuiau după merite, iar copiii îl iubeau. Despre lecțiile ținute de profesorul Mihailiuc, foștii lui elevi își amintesc cu căldură, până în**

prezent, îndeosebi despre critica „mascată” adusă regimului sovietic la lecțiile de limbă și literatură pe atunci numită moldovenească. De la Dimca, dumnealui a fost transferat la școala din Ropcea, raionul Storojineț.

Apoi la școala medie din Ciudei, același raion.

În 1955 a fost numit director la școala medie generală din Crasnoilsc.

În 1971 este transferat la școala medie din Carapciu, în calitate de profesor de limba și literatura moldovenească.

Măiestria pedagogică o îmbină cu succes cu activitatea literară și cea de artist amator. El era nelipsit de la sărbătorile tradiționale, de la serbările cântecului și dansului popular. El a stat mereu la straja obiceiurilor și datinilor populare.

O adâncă amprentă a lăsat în sufletul său și faptul că provine dintr-o familie de gospodari de la țară. Gheorghe Mihailiuc a fost un gospodar de frunte al satului, care cu aceiași măiestrie mânuia atât condeiul cât și uneltele de muncă ale țaranului.

Regimul de atunci nu prea l-a apreciat după merite. Dintre puținele foi de laudă și diplome cu care a fost menționat, s-au păstrat și mai puține. El nu prea pune preț pe așa gen de mențiuni. Dumnealui considera că adevăratele mențiuni sunt cunoștințele elevilor, dragostea lor, precum respectul din partea părinților și a consătenilor. Însă principalul merit al lui, sunt cei peste 50 de ani de activitate pedagogică. Acest merit al său, nu a putut să nu-l ieie în seamă regimul sovietic și în anul 1984 domnul Gheorghe Mihailiuc a fost decorat cu medalia „Veteran al muncii”.

În timpul studenției la școala pedagogică din Cernăuți tânărul Gheorghe s-a căsătorit cu o fată din vecini — Aurelia a lui Gheorghe Turceac. Pe parcursul întregii sale vieți, dumneai i-a fost o soție credincioasă, o prietenă adevărată, o tovarășă de idei și un sprijin de nădejde în clipele de cumpănă.

Soții Mihailiuc împreună au crescut și au educat doi copii: fiul Dorel și fiica Elena. Doru a emigrat în SUA, unde își are domiciliul până în prezent, iar fiica Elena a fost sprijinul părinților la bătrânețe și până în prezent locuiește în casa părintească. Anume ea păstrează cu sfințenie toate amintirile despre părinți și bunici.

Paralel cu activitatea pedagogică, Gheorghe Mihailiuc a desfășurat și o activitate fructuoasă pe tărâmul literaturii: dumealui a publicat numeroase articole și poezii în presa periodică. Însă majoritatea creațiilor sale au rămas în manuscris timp de peste 40 de ani. Gândirea sa fără ascunzișuri i-a provocat multe neazuri în viață. Fostul regim i-a îngrădit posibilitățile de publicare.

Dar, totuși, pasiunea neînduplecată care nu-i dădea răgaz, l-a îndemnat să scrie pe furiș. El manifesta o atitudine critică față de sine și față de alții. În toate a cerut de la viață desăvârșire. În mod neobișnuit îl preocupau problemele morale.

**Citind atent versurile domniei sale, vom descoperi idealurile ce l-au însoțit și pentru care a luptat o viață întreagă. Adevărul, dreptatea și morala sunt temelia creațiilor sale.**

**Pe un catalog școlar de prin anii 60, ne-a atras atenția în mod deosebit, inscripția făcută de dascăl pe coperta catalogului „Patria nu se cumpără cu nici un preț!” Nu credem că greșim dacă am spune că aceste cuvinte pot fi considerate drept „credo” al întregii sale vieți. Acest document împreună cu multe altele au fost predate de fiica sa Elena la muzeul din sat.**

**Abia în anul 2004, cu sprijinul material al primăriei din Crasna și al Vămii Vadul Siret, precum și cu ajutorul școlii Dimca în seria de carte „Biblioteca”, „Arboroasa”, vede lumina tiparului prima culegere de versuri și proză „Dincolo de cuvintele rostite” .**

**Lucrând asupra celei de-a patra culegeri de versuri, poetul parcă simțea apropierea sfârșitului vieții sale pământeste. Versurile lui Coșbuc introduse în această culegere ne-au zguduit puternic:**

**„Din codru rupi o rămurea,**

**Ce-i pasă codrului de ea,**

**Ce-i pasă unei lumi întregi**

**De moartea mea!”**

**Peste mai bine de un an, Gheorghe Mihailiuc s-a stins din viață. Iar noi rămânem de părerea că realizările sale poetice, înscriu numele lui printre cele ale poezilor bucovineni de vază.**

**Cele 5 volume de poezie și proză ale lui Gheorghe Mihailiuc au fost redactate și editate de Nicolae Șapcă, un bun prieten al său. Acestea sunt volumele „Dincolo de cuvintele rostite”, „Refluxuri”, „Pe cer e altă stea”, „Prin talia clepsidrei” și volumul postum „Scrieri alese”.**